

Anmeldelse af Udbryderkongen Carl August Lorentzens Livshistorie - fortalt af en grandnevø

Fængslende læsning

Anmeldelse af Bogpusheren

Udbryderkongen. Carl August Lorentzens Livshistorie er en fængslende biografi om en mand, der på én gang var gennemkriminal og samtidig velbegavet og charmerende. Historien om denne mand, der gjorde sig berømt ved sin spektakulære flugt fra Horsens Statsfængsel i 1949, er fortalt af hans grandnevø, Jan Patrick Skaarup.

I 1896 blev Carl August født som nummer to af fire børn, som voksede op under vanskelige forhold i København. Faren, der var ansat på Toldboden, var stærkt alkoholiseret, og mens børnene var små blev forældrene skilt. Først boede Carl August hos faren, men ni år gammel blev han indskrevet på børnehjemmet Godthåb på Frederiksberg. Senere kom han til at bo hos morens nye mand, der også skaffede ham en læreplads som tjener, men i 1912 begik Carl August sine første tyverier, og han skulle som alternativ til en fængselsstraf anbringes på en opdragelsesanstalt i Glostrup. På vej dertil lykkedes det ham for første gang at flygte fra den betjent, der skulle følge ham til Glostrup. Det blev begyndelsen på en lang kriminel karriere, hvor Carl August skiftevis sad indespærret, og skiftevis flygtede fra arresthuse, fængsler og i et enkelt tilfælde fra et kørende tog.

Carl August havde arvet sin fars tørst, og ofte foregik hans mange indbrud, når han var beruset, så derfor blev han også som regel fanget ret hurtigt. Han var en damernes mand, og hans appetit på livet resulterede i et par ægteskaber og talrige bekendtskaber med letlevende kvinder, men som en anden Egon Olsen endte han altid med at blive fængslet. Da han modtog en forvaringsdom, som sendte ham til Horsens på ubestemt tid, var det, at han på forbløffende vis gravede sig ud af sin celle, og via en lang tunnel, som han havde været flere måneder om at grave. Som den spasmager han var, satte han sin berømte seddel op over hullet i cellevæggen, hvor der stod: "Hvor der er en vilje, er der også en vej." Desværre for Lorentzen varede opholdet i friheden kun kort, da han efter en uge blev fanget igen. Dette skulle blive den sidste af hans flugter, og da han igen blev indsat i Horsens Statsfængsel, kom han til at sidde der indtil sin død i 1956. Ind imellem havde han været på fri fod, men det var aldrig særligt længe. Han nåede at skrive sine erindringer til et blad, der hed Det ny Magasin, og da han var en

glimrende tegner, illustrerede han selv. Med en bedre opvækst kunne han sikkert have drevet det til meget mere, end han gjorde, for foruden sine kunstneriske evner, som der er mange eksempler på i biografien, var han også en glimrende skakspiller, og efter den store flugt i 1949 gik forfatteren Piet Hein i forbøn for ham, da han mente, at man kunne bruge Carl Augusts evner på bedre vis.

Grandnevøen, som har fortalt historien, har lavet en fin research, og mange af de illustrationer, der vises i bogen, kan man se på Fængselsmuseet i Horsens. Det er en meget læseværdig og velskrevet biografi om en spændende skæbne. Et eksempel på, hvordan virkeligheden nogle gange overgår fiktionen. Jan Patrick Skaarup: Udbryderkongen. Carl August Lorentzens Livshistorie. Gennemillustreret. 291 sider. Skaarups Forlag